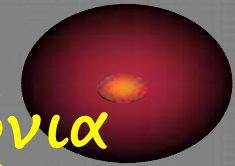

- Κόλιντα (Colinda) :

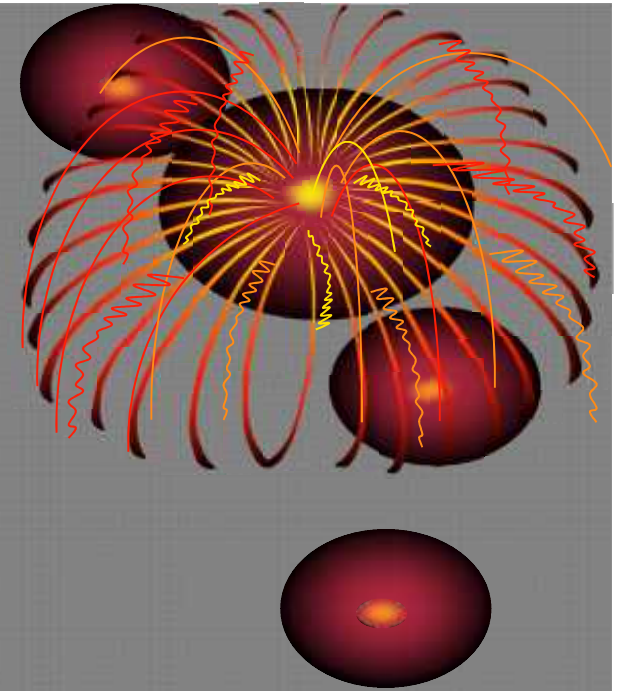
Τα Χριστουγεννιάτικα κάλαντα είναι ένα παραδοσιακό λαϊκό τραγούδι, που το λένε παιδιά, έφηβοι και άντρες για να γιορτάσουν τα Χριστούγεννα και την πρωτοχρονιά.

- Colindul românești: Το Ρουμανικό Χριστουγεννιάτικο τραγούδι.

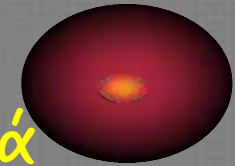
Αυτά τα αρχαία κάλαντα που έχουμε παρακολουθήσει από τα παιδικά μας χρόνια και από τα παιδικά χρόνια των πατεράδων μας μάς κάνουν να ξαναζούμε την προβμονή για μια νέα αρχή με τη Γέννηση του Ιησού, του Λυτρωτή μας. Αυτή η ανανέωση δεν σημαίνει να μάθουμε, αλλά να ακολουθήσουμε τα βήματα των πατεράδων μας για σχεδόν 2000 χρόνια, οι οποίοι πήγαιναν από σπίτι σε σπίτι, από οικογένεια σε οικογένεια, για να αναγγείλουν το σωτήριο νέο της Ενδάρκωσης του Χριστού.

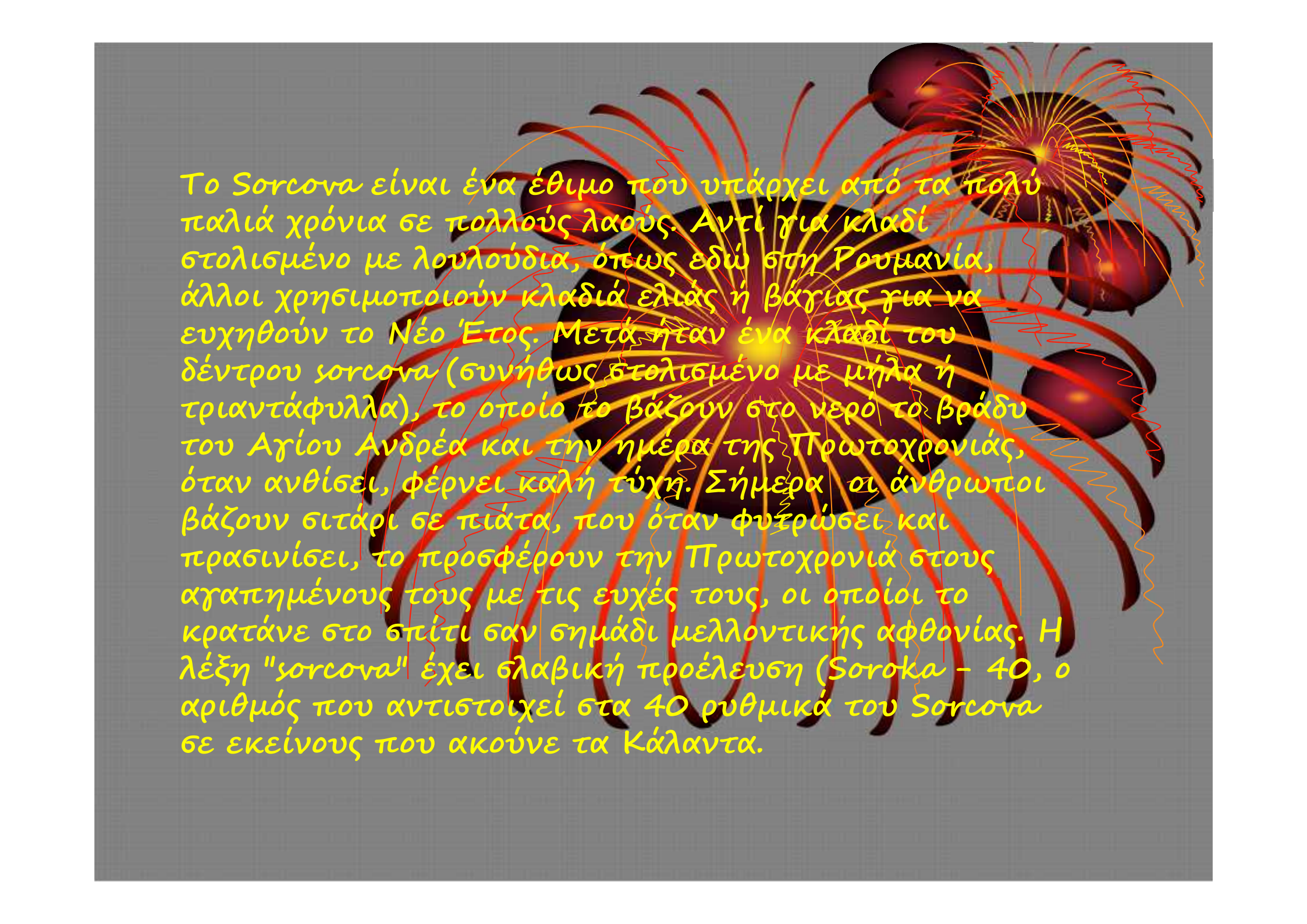

- Ο ρουμανικός λαός έχει κρατήσει το βαθύ νόημα του ταξιδιού των τριών Μάχων στη Βηθλεέμ και της προσκύνησης, φτιάχνοντας ένα από τα πιο όμορφα έθιμα, αυτό των καλάντων. Πηγαίνοντας από σπίτι σε σπίτι για να αναγγείλουν σ' όλους τη Γέννηση του Χριστού, είναι σαν Απόστολοι της πραγματοποιημένης υπόσχεσης του Θεού ότι θα στείλει τον Μεσσία για να σώσει ολόκληρο τον κόσμο.
- Το έθιμο αυτό δείχνει χαρακτηριστικά τον τρόπο με τον οποίο γιορτάζουν οι Ρουμάνοι την έλευση των Χριστουγέννων. Τα Κάλαντα, ακόμα και στις πόλεις, συνεχίζουν να είναι μια γιορτή της κοινότητας, των παιδιών και των νέων, οι οποίοι τη συνεχίζουν, αλλά επίσης και εκείνων που καλωσορίζουν τους τραγουδιστές των καλάντων και τους δίνουν διάφορα δώρα από το μόχθο τους.

- Το Σορσονα (βόρκοβα) είναι ένα κλαδί στολισμένο με ψεύτικα λουλούδια, που το κρατάνε τα παιδιά την πρωτοχρονιά και εύχονται στους ανθρώπους καλή χρονιά. Αυτό το έθιμα είναι περισσότερο γνωστό στην περιοχή της Μουντενία (Μουντένια), αλλά το συναντάμε και στην υπόλοιπη χώρα. Το κάνουν παιδιά από 3 έως 13 ετών. Υπάρχουν περιοχές που το Σορσονα γίνεται μόνο από αγόρια ή μόνο από κορίτσια. Συχνά τα παιδιά πηγαίνουν ανά δύο, άλλες φορές πηγαίνουν μόνοι τους, τραγουδώντας τα κάλαντα στους γείτονες ή στην οικογένειά τους. Αυτοί που ακούν τις ευχές ταυτόχρονα δέχονται το ρυθμικό άγγιγμα του κλαδιού τη στιγμή που τα παιδιά λένε το κείμενο. Στο παρελθόν το γινόταν με κλαδιά από δέντρα, ιδιαίτερα από αυτό της γλυκομηλιάς.

Το Sorocona είναι ένα έθιμο που υπάρχει από τα πολύ παλιά χρόνια σε πολλούς λαούς. Αντί για κλαδί στολισμένο με λουλούδια, όπως εδώ στη Ρουμανία, άλλοι χρησιμοποιούν κλαδιά ελιάς ή βάγιας για να ευχηθούν το Νέο Έτος. Μετά ήταν ένα κλαδί του δέντρου sorocona (συνήθως στολισμένο με μήλα ή τριαντάφυλλα), το οποίο το βάζουν στο νερό το βράδυ του Αγίου Ανδρέα και την ημέρα της Πρωτοχρονιάς, όταν ανθίσει, φέρνει καλή τύχη. Σήμερα οι άνθρωποι βάζουν σιτάρι σε πιάτα, που όταν φυτρώσει και πρασινίσει, το προσφέρουν την Πρωτοχρονιά στους αγαπημένους τους με τις ευχές τους, οι οποίοι το κρατάνε στο σπίτι σαν σημάδι μελλοντικής αφθονίας. Η λέξη "sorocona" έχει σλαβική προέλευση (Soroka - 40, ο αριθμός που αντιστοιχεί στα 40 ρυθμικά του Sorocona σε εκείνους που ακούνε τα Κάλαντα.

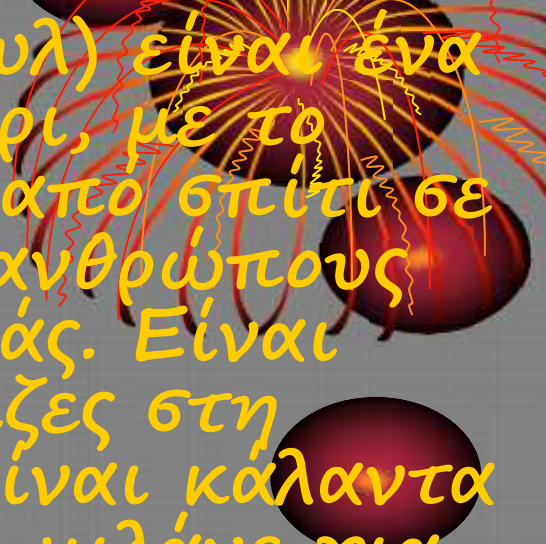
- Ο τράχος (Carpa) είναι λαϊκός χορός που χορεύει την Πρωτοχρονιά κάποιος που φορά μάσκα τράχου.
- Ο τράχος ήταν για τους Ρωμαίους το ζώο που μπορούσε να προβλέψει τον καλό ή κακό καιρό.
- Αυτή η παράδοση, που περιλαμβάνει τη θανάτωση, το θρήνο, την κηδεία και την ανάσταση του τράχου στην αρχή ήταν μια σοβαρή τελετή, μια μορφή προσκυνήματος. Στο πλαίσιο αγροτικών δραστηριοτήτων, αυτή η τελετή γινόταν για φέρει πλούτο την επόμενη χρονιά, πολλά ζώα και καλή σοδειά. Για να εκπληρωθεί αυτή η ευχή, ο νοικοκύρης σκόρπιζε σπόρους σ' όλο το σπίτι. Αυτή η παράδοση γενικεύτηκε στη χώρα μας στα τέλη του 19^{ου} αιώνα, αν και, θεωρούμενη ως παχανιστική τελετή, πολεμήθηκε από πολλά μέλη του κλήρου.
- Σήμερα η τελετή είναι μια αφορμή για επίδειξη όμορφων διακοσμήσεων, χαλιών και σκεπασμάτων, τα οποία μερικές φορές έχουν πολύ ζωηρά χρώματα για να κάνουν χαρούμενους τους οικοδεσπότες, αλλά επίσης και να δείξουν μια ποικιλία ευχών την Πρωτοχρονιά.

-
- Το Ριγυζογι (Πλουγκουσόρουλ) είναι ένα μικρό πλούσια στολισμένο αλέτρι, με το οποίο νέοι χωρικοί πηγαίνουν από σπίτι σε σπίτι για να χαιρετίσουν τους ανθρώπους την παραμονή της Πρωτοχρονιάς. Είναι αγροτική παράδοση με ρερές ρίζες στη Ρουμανική πνευματικότητα. Είναι κάλαντα με θεατρικά στοιχεία, τα οποία μιλάνε για την εργασία των ανθρώπων, όταν αυτοί μαζεύουν τα σπαρτά και όταν ψήνουν το ψωμί. Το αλέτρι, που μερικές φορές είχε ένα έλατο πάνω του, το στόλιζαν με χρωματιστό χαρτί, γιρλάντες, πετδέτες και λουλούδια.
 - Σήμερα όλα αυτά είναι μάλλον συμβολικά στο πλαίσιο των καλών ευχών που δίνονται στους επίσημους.

- Το Ριγισογι ξεκινά με τα λόγια: «Χο! Χο! Χο!» Τα βρεφικά λόγια «Χο! Χο!» σε καλούν να σταματήσεις για να σκεφτείς, να προετοιμαστείς σαν να ελέγχεις τα πάντα πριν τη δουλειά, αλλά επίσης είναι και μια προειδοποίηση προς τους ακούοντες ότι μπορούν να καταλάβουν όλο το περιεχόμενο. Τα βρεφικά λόγια έχουν κάτι το μαγικό, τη μελωδία, το χάρισμα να μας βάλουν στην ατμόσφαιρα. Τα τελευταία λόγια συνήθως περιλαμβάνουν ένα κείμενο αποχαιρετισμού, ζητώντας απ' τον οικοδεσπότη να δώσει δώρα. Σταδιακά, τα παλιά κείμενα σαν το Ριγισογι (Τιλουγκουσόρ), με ευθεία αναφορά σε αγροτικές ασχολίες, αντικαταστάθηκαν εν μέρει από κείμενα με εικόνες από την καθημερινή ζωή, χωρίς αισθητική αξία. Αυθεντικότητα σημαίνει προσαρμογή, διότι η λαϊκή παράδοση πρέπει πάντα να αντανάκλα την καθημερινή ζωή. Τα δώρα που παλιά δίνονταν σ' αυτούς παίζανε τα κάλαντα ήταν μήλα, φουντούκια, αχλάδια και βιτάρι, Σήμερα δίνονται χρήματα.

- Το *Steama* (Αστέρι) είναι χριστουγεννιάτικο έθιμο των Ρουμάνων την παραμονή των Χριστουγέννων. Αυτοί που πάνε με το Αστέρι είναι κυρίως παιδιά από 7 έως 14 χρονών. Αυτή η παράδοση έχει θρησκευτικό νόημα που συνδέεται με το Αστέρι που έδειξε το δρόμο στους τρεις Μάγους. Τα παιδιά παίζουν τα κάλαντα με ένα μεγάλο ξύλινο Αστέρι, στολισμένο με πολύχρωμο χαρτί και κλαδιά από έλατο.

